

██████████, dnia 5 lipca 2017 r.

Sygn. akt D 11/15

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w G ██████████

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w G ██████████ w składzie :

Przewodniczący : Katarzyna Sobala

Członkowie : Elżbieta Daniluk

Joanna Friedrich - Sarad

Protokolant: Dominika Wesołowska

Po przeprowadzeniu w dniu 5 lipca 2017 r. w G ██████████ rozprawy w sprawie radcy prawnego ██████████ I ██████████, syna Z ██████████ i H ██████████, ur. ██████████ r., obwinionego o to , że:

w dniu 24 lutego 2014 roku w K ██████████ (woj. ██████████) prowadził samochód osobowy będąc w stanie nietrzeźwości, tj. iż dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego wypełniającego znamiona występku z art. 178a par. 1 k.k. - i tym samym dopuścił się uchybienia obowiązkowi dbania o godność zawodu radcy prawnego – określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2010 r. nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw z jej art. 27 ust. 1 oraz z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

uznaje obwinionego winnym

popelnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na tym, że w dniu 24 lutego 2014 roku w K ██████████ (woj. ██████████) prowadził samochód osobowy będąc w stanie nietrzeźwości, tj. iż dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego wypełniającego znamiona występku z art. 178a par. 1 k.k. - i tym samym dopuścił się uchybienia obowiązkowi dbania o godność zawodu radcy prawnego – określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2010 r. nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw z jej art. 27 ust. 1 oraz z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

co stanowi przewinienie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

I. wymierza karę dyscyplinarną na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy o radcach prawnych zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 9 miesięcy.

II. na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy o radcach prawnych orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 3 lat.

III. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zasądza od obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDAKCYJA] kwotę 1.495,70 zł (słownie: jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt groszy), tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego.

IV. oddala wniosek obrońcy Obwinionego o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej wraz z podatkiem VAT.

Przewodniczący:

Członkowie:

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDACTED] w związku z pismem Prokuratury Rejonowej w M [REDACTED] z dnia 26 sierpnia 2014 r., zawiadamiającym o skierowaniu aktu oskarżenia przeciwko radcy prawnemu J [REDACTED] I [REDACTED] w sprawie o sygn. akt: [REDACTED], wniósł w dniu 25 czerwca 2015 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDACTED] wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego [REDACTED] I [REDACTED]. Rzecznik zarzucił obwinionemu popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w dniu 24 lutego 2014 r. w K [REDACTED] (woj. [REDACTED]) prowadził w stanie nietrzeźwości samochód osobowy tj. dopuścił się czynu, wypełniającego znamiona występku z art. 178a § 1 Kodeksu karnego a tym samym uchybił obowiązkowi dbania o godność zawodu radcy prawnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 r. nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 27 ust. 1 oraz art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rzecznik Dyscyplinarny, badając sprawę i przeprowadzając postępowanie dowodowe, ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci: aktu oskarżenia z dnia 26 sierpnia 2014 r., sygn. akt: [REDACTED] Prokuratury Rejonowej w M [REDACTED], opinii sądowo-psychiatrycznej ([REDACTED]), iż J [REDACTED] I [REDACTED] w dniu 24 lutego 2014 r. w K [REDACTED] (woj. [REDACTED]) prowadził samochód osobowy, będąc w stanie nietrzeźwości. W dniu 6 października 2014 r. Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu radcy prawnemu [REDACTED] I [REDACTED] zarzutu uchybienia obowiązkowi dbania o godność zawodu radcy prawnego i popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Zdaniem Rzecznika, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz wyjaśnienia Obwinionego, w szczególności przyznanie się do winy, potwierdzają popełnienie przez radcę prawnego [REDACTED] I [REDACTED] czynu zabronionego, a tym samym deliktu dyscyplinarnego. W jego ocenie, Obwiniony uchybił obowiązkowi dbania o godność zawodu radcy prawnego z uwagi na fakt kierowania w dniu 24 lutego 2014 r. samochodem pod wpływem alkoholu.

W toku postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w G [REDACTED] Sąd Rejonowy w M [REDACTED] pismem z dnia 17 sierpnia 2015 r., w odpowiedzi na wniosek Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDACTED], poinformował, iż w sprawie prowadzonej przeciwko radcy prawnemu J [REDACTED] I [REDACTED] nie zapadł wyrok a termin rozprawy wyznaczony został na 17 sierpnia 2015 r. Jednocześnie, Obwiniony w odpowiedzi na wezwanie na rozprawę, wyznaczoną na dzień 16 września 2015 r., wniósł o odroczenie posiedzenia Sądu oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu z uwagi na trudną sytuację finansową oraz zły stan zdrowia. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 16

września 2015 r., sygn. akt: D 11/15 zawiesił postępowanie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przed Sądem Rejonowym w M [REDAKTOWANE], sygn. akt: [REDAKTOWANE]. W dniu 8 grudnia 2016 r. Sąd Dyscyplinarny uzyskał informację z [REDAKTOWANE] Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w M [REDAKTOWANE], iż sprawa przeciwko J [REDAKTOWANE] I [REDAKTOWANE] nie została jeszcze prawomocnie zakończona, gdyż została wniesiona apelacja. W związku z doreczonym w dniu 27 marca 2017 r. Wyrokiem Sądu Rejonowego w M [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] Wydział Karny, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił podjąć zawieszone postępowanie i wyznaczył termin posiedzenia na 17 maja 2017 r. W dniu 9 maja 2017 r. do Sądu wpłynął wniosek Obwinionego o odroczenie terminu rozprawy i ustanowienie obrońcy z urzędu. Radca prawny wskazał, iż z uwagi na zaplanowany urlop oraz zły stan zdrowia i trudną sytuację finansową nie jest w stanie stawić się na rozprawę oraz ponieść kosztów obrony. Zarządzeniem z dnia 25 maja 2017 r. dla Obwinionego został ustanowiony obrońca z urzędu, radca prawny [REDAKTOWANE] D [REDAKTOWANE]. Na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017 r. pełnomocnik Obwinionego wniósł o dobrowolne poddanie się karze, wskazując, iż Obwiniony przyznaje się do zarzucanego mu czynu, którego okoliczności popełnienia nie budzą wątpliwości. Obrońca zaproponował karę nagany, wskazując, iż w sprawie zachodzi szereg okoliczności łagodzących, tj. Obwinionemu została wymierzona wyrokiem karnym grzywna i dodatkowo zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Skutki tej kary radca prawny ponosi cały czas, m.in. z tego powodu zmuszony był zawiesić działalność gospodarczą. Nadto, Obwiniony od 2011 r. leczy się psychiatrycznie na nerwicę i depresję. Następstwem tych chorób jest choroba alkoholowa. Znamienne są też okoliczności, w jakich został popełniony czyn, ponieważ Obwiniony nie był świadomy, że zażywane leki psychotropowe w połączeniu z alkoholem wywołają stan nieprzytomności. Kiedy [REDAKTOWANE] I [REDAKTOWANE] zorientował się, że nie jest w stanie prowadzić pojazdu, wysiadł z niego i zwrócił się do pracowników stacji benzynowej z prośbą o pomoc. Na skutek działania samego Obwinionego została wezwana policja i miały miejsce zdarzenia opisane w wyroku karnym. Oznacza to, że społeczna szkodliwość czynu była znikoma, biorąc pod uwagę, że Obwiniony sam zorientowała się co do swojej sytuacji psychofizycznej. Ważne jest również to, że w tym czasie ruch uliczny był niewielki z uwagi na wczesną godzinę i Obwiniony nie spowodował żadnego zagrożenia dla innych osób. Uzasadniając wniosek, pełnomocnik podniósł, iż Obwiniony od 2015 r. jest bezrobotny i nie osiąga żadnych dochodów, pozostaje na utrzymaniu rodziców a wymierzenie kary pieniężnej byłoby dotkliwie. W odpowiedzi na pytanie Sądu Obwiniony podał, iż nie wykonał wyroku Sądu Rejonowego w M [REDAKTOWANE], gdyż wyrok został zmieniony w punkcie 2 w ten sposób, iż zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych został ograniczony do 2 lat. Nadto, Obwiniony wskazał, iż zasądzoną karę grzywny wraz z kosztami uiszczył w całości w marcu 2017 r., zaś prawo jazdy zostały mu odebrane. Ustosunkowując się do wniosku, Zastępca Rzecznika

podniósł, iż okolicznością łagodzącą jest przyznanie się Obwinionego do zarzucanego mu czynu, natomiast kara, orzeczona wyrokiem karnym nie jest okolicznością łagodzącą. Postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem odrębnym od postępowania karnego i różne są też kary. Brak wiedzy, iż leki psychotropowe w połączeniu z alkoholem mogą spowodować stan nieprzytomności, nie tłumaczy w żaden sposób Obwinionego. Spożywanie leków i popijanie ich alkoholem jest co najmniej nieodpowiedzialne i nie jest przesłanką łagodzącą. Podobnie jak zawieszenie działalności gospodarczej przez Obwinionego, z uwagi na zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Reasumując, Zastępca Rzecznika sprzeciwił się wnioskowi o dobrowolne poddanie się karze nagany i wniósł o ukaranie Obwinionego karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 2 lat i zakaz wykonywania patronatu przez okres 2 lat. Ze względu na brak zgody Rzecznika Dyscyplinarnego, Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku Obwinionego o dobrowolne poddanie się karze. Na rozprawie Obwiniony przyznał się do zarzucanego mu czynu i podał, że podtrzymuje wyjaśnienia przedstawione w toku postępowania wyjaśniającego. Dodał, iż chorobę alkoholową leczy się całe życie a pierwszą terapię odbył w 2011 r. Jest to u niego choroba wtórna w stosunku do choroby nerwicy lekowej. Nawroty choroby alkoholowej zdarzają się bardzo rzadko i taki jednodniowy nawrót miał miejsce w nocy w dniu 24 lutego 2014 r. Do dnia dzisiejszego leczy się i przyjmuje leki z powodu nerwicy lekowej i depresji i aby zapobiec nawrotom choroby alkoholowej zgłosił się dobrowolnie na 6 tygodniową terapię uzależnień w marcu i kwietniu w S. J. Uczęszcza na mitingi AA i leczy się w terapii uzależnień w S. G. Nie mniej choroba alkoholowa i nerwica nie przeszkadza mu sumiennie i aktywnie wykonywać zawód radcy prawnego. Nadto, Obwiniony podał, iż od 2 lat nie wykonuje zawodu radcy prawnego i nigdy wcześniej nie był karany karą dyscyplinarną a nawet kiedyś był wybrany na delegata do samorządu radców prawnych. Natomiast, pełnomocnik Obwinionego wniósł o uzupełnienie postępowania dowodowego o następujące dokumenty: apelację Obwinionego od orzeczenia Sądu Rejonowego w M. Wydział Karny oraz wyrok Sadu Okręgowego w G. Wydział Karny Odwoławczy z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. akt: na okoliczność kary wymierzonej Obwinionemu. Sąd Dyscyplinarny oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu w postaci dokumentu apelacji Obwinionego od wyroku Sądu Rejonowego w M. w sprawie o sygn. akt: oraz uwzględnił wniosek o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci wyroku Sądu Rejonowego w G. Karny Odwoławczy z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. akt: W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w G. treść apelacji wniesionej przez Obwinionego nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, natomiast orzeczenie Sądu II instancji ma znaczenie istotne. Nadto, Sąd

Dyscyplinarny zobowiązał pełnomocnika Obwinionego do przedłożenia dokumentu, potwierdzającego wykonanie przez J. [REDAKT] I. [REDAKT] wyżej wskazanego orzeczenia.

W dniu 27 czerwca 2017 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w G. [REDAKT] wpłynęło pismo Obwinionego, w którym radca prawny poinformował, iż grzywnę zapłacił niezwłocznie przelewem w dniu 16 marca 2017 r. Do pisma załączono kserokopie wyroku Sądu Okręgowego w G. [REDAKT] Wydział Karny Odwoławczy z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. akt: [REDAKT] oraz potwierdzenie przelewu grzywny wraz ze zleceniem egzekucyjnym i postanowieniem o umorzeniu egzekucji. Z treści wyroku, wynikało, iż Sąd Okręgowy obniżył wysokość orzeczonej oskarżonemu kary grzywny do 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł. oraz obniżył wymiar orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do dwóch lat. Nadto, Sąd Okręgowy uchylił wyrok Sądu Rejonowego w M. [REDAKT] z dnia 18 lipca 2016 r., sygn. akt: [REDAKT] w zakresie zasądzonej kwoty 1615,24 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwoty 600,00 zł tytułem opłaty w sprawach karnych. W pozostałej części Sąd II instancji utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M. [REDAKT]. Wyrok Sądu Okręgowego w G. [REDAKT] Wydział Karny Odwoławczy zaopatrzony był w klauzulę prawomocności i wykonalności nadaną w dniu 23 lutego 2017 r. Z załączonego potwierdzenia przelewu wynikało, iż J. [REDAKT] I. [REDAKT] zapłacił kwotę 3.310,46 zł na rachunek komornika sądowego w dniu 16 marca 2017 r. Na rozprawie w dniu 5 lipca 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził, iż popełnienie przewinienia przez Obwinionego nie budzi wątpliwości i zasługuje na zastosowanie kary dyscyplinarnej w postaci zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 2 lat i zakazu patronatu na okres 3 lat. obrońca J. [REDAKT] I. [REDAKT] potwierdził, iż okoliczności czynu nie budzą wątpliwości a Obwiniony przyznał się do winy i poniósł karę za swój czyn. Nie zgodził się natomiast ze stanowiskiem Rzecznika, iż Obwiniony powinien przewidzieć, że zażywane leki psychotropowe w połączeniu z alkoholem mogą wprowadzić w stan niepoczytalności. Gdyż taki miernik wzorca postępowania mógłby zostać zastosowany do osoby w pełni zdrowej. Podstawowe znaczenie ma fakt, iż J. [REDAKT] I. [REDAKT] leczy się psychiatrycznie od kilku lat. Gdyby Obwiniony mógł w pełni zdawać sobie sprawę ze swojego postępowania i mógł kontrolować swoje zachowanie z pewnością nie musiałby podlegać tak intensywnej terapii psychiatrycznej. Społeczna szkodliwość czynu była nieduża, ponieważ zachowanie Obwinionego polegało na tym, że nie stworzył obiektywnego zagrożenia w ruchu drogowym, ponieważ przejechał w stanie niepoczytalności tylko kilkaset metrów. Pełnomocnik wskazał, iż przepis art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w dacie zdarzenia brzmiał „radca prawny zobowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym”. Natomiast aktualnie obowiązujący Kodeks Etyki Radcy Prawnego precyzuje, na czym polega naruszenie godności

radcy prawnego. Kodeks ten stanowi, że naruszeniem godności jest w szczególności takie postępowanie racy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Odnosząc treść tego artykułu do charakteru czynu popełnionego przez Obwinionego należy stwierdzić, że czyn ten nie jest powszechnie znany, nie można powiedzieć że godzi w godność tego zawodu. W żadnym wypadku spowodowanie czynu, które nastąpiło dlatego, że Obwiniony cierpi na chorobę psychiczną, która ma też wymiar choroby alkoholowej, nie można powiedzieć, że to wpłynęło na naruszenie obowiązków zawodowych. Niewątpliwie doszło do naruszenia norm etycznych, jednak nie można uznać, że doszło do naruszenia normy etycznej która godzi w zawód i Obwiniony nie powinien ponieść kary zawieszenia wykonywania zawodu na 2 lata. Biorąc pod uwagę cele kar, Obwiniony wykonał karę nałożoną przez Sąd, a okoliczność tego, że Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę okoliczności łagodzące i zmniejszył karę, powinno mieć to też wpływ na wymiar kary dyscyplinarnej. Natomiast, Obwiniony dodał, iż wyrok wykonał dopiero w trakcie postępowania komorniczego, ponieważ Sąd w M [REDAKTOWANE] podał niewłaściwy jego adres. Przyznając się do popełnionego czynu i mając świadomość, że naruszył zasady etyki zawodowej bardzo żałuje, że tak się stało. Jednak głównym tego powodem była choroba, co znajduje potwierdzenie w fakcie, iż bezpośrednio po czynie został hospitalizowany przez kilka dni w szpitalu psychiatrycznym w O [REDAKTOWANE], ponieważ jego stan psychiczny był na tyle zły, że dopiero rodzina mogła go odebrać ze szpitala po kilku dniach. Obwiniony wskazał na niski stopień szkodliwości czynu, a tym bardziej w kwestii naruszenia etyki zawodu radcy prawnego z uwagi na to, iż było to przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, miało on charakter anonimowy, prywatny, nie mógł on szczególnie godzić w etykę zawodu, zaufanie do zawodu i podważanie jego wiarygodności. Obwiniony poprosił, aby orzekając karę, Sąd uwzględnił niski stopień społecznej i zawodowej szkodliwości mojego czynu i żeby cel kary był adekwatny do tego czynu a nie odbierał mi możliwości wykonywania zawodu.

Na koniec na rozprawie w dniu 5 lipca 2017 r. pełnomocnik Obwinionego złożył wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej wraz z podatkiem VAT według norm przepisanych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozważył, co następuje.

Sąd w pełni podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego, iż popełnienie przez radcę prawnego J [REDAKTOWANE] L [REDAKTOWANE] przewinienia dyscyplinarnego nie budzi wątpliwości. Całokształt okoliczności ujawnionych w prowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym i w toku rozprawy dał podstawę na sformułowanie negatywnej oceny w zakresie przestrzegania przez Obwinionego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i ustawy o radcach prawnych. Natomiast za

okoliczność łagodzącą mającą wpływ na wymiar kary Sąd przyjął dotychczasową niekaralność Obwinionego, podjęcie przez niego leczenia oraz niski stopień szkodliwości czynu. Sąd uznał radcę prawnego J. [REDACTED] I. [REDACTED] za winnego naruszenia art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz.65 ze zm.) w związku z jej art. 27 ust. 1 oraz art.6 ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierzył karę dyscyplinarną zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 9 miesięcy. Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z art. § 4a. ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Obwiniony wykonał wyrok Sądu Rejonowego w M. [REDACTED] Wydział Karny, sygn. akt: [REDACTED] w dniu 16 marca 2017 r. a zatem zatarcie skazania nastąpi w marcu 2018 r. W tej sytuacji Sąd uznał, iż zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres 9 miesięcy jest w pełni uzasadnione. Zdaniem Sądu zawodu radcy prawnego nie może wykonywać osoba prawomocnie skazana wyrokiem karnym. Radca prawny J. [REDACTED] I. [REDACTED] w momencie zatarcia skazania będzie traktowany jak osoba niekarana i w ocenie Sądu nie będzie przeszkód do wykonywania przez Obwinionego zawodu radcy prawnego. Albowiem z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe a wpis o skazaniu usuwa z rejestru skazanych.

Nadto, Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65 ust. 2 b ustawy o radcach prawnych orzekł dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 3 lat i obciążył Obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Jednocześnie Sąd oddalił wniosek obrońcy Obwinionego o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej albowiem brak jest podstaw prawnych do zasądzenia kosztów z tego tytułu w postępowaniu dyscyplinarnym, prowadzonym na podstawie ustawy o radcach prawnych.

Od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przysługuje prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia.

Członkowie składu orzekającego :

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

Przewodniczący :

[REDACTED]